

בש"פ 6079/24 - דגו וונדמנך נ' מדינת ישראל

בית המשפט העליון

בש"פ 6079/24

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

העורר:

דגו וונדמנך

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-

לוד ב-מ"ת 54736-03-24 מיום 9.7.2024

שניתנה על ידי השופט ע' מיכלס

תאריך הישיבה:

כ"ג בתמוז התשפ"ד (29.7.24)

בשם העורר:

בשם המשיבה:

עו"ד מורן פולמן

החלטה

1. לפני ערר לפי סעיף 53(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, על החלטת בית המשפט המחוזי מיום 9.7.2024 שבה הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

2. בתמצית יתואר, כי נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של הצתה, לפי סעיף 448(א) סיפה לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) וחבלה במזיד ברכב, לפי סעיף 413 לחוק העונשין, משנטען כי הצית בר בשם "ג'אנו בר" בפתח תקווה בו ישנו באותה העת שני אנשים ובאופן שגרם לנזק גם לרכב סמוך.

3. לא בלי התלבטות, החלטתי לדחות את הערר. בית המשפט המחוזי ניתח כראוי ובהרחבה את כלל השיקולים והנתונים הרלוונטיים. בגדר זאת, ניתן משקל משמעותי לעמדת שירות המבחן, אשר בתסקיר ראשון נמנע מלהמליץ על שחרור העורר מבית המעצר או מעצרו בפיקוח אלקטרוני ובתסקיר משלים סיכם: "אנו ממליצים על מעצרו של דגו [העורר - י' א'] עד תום ההליכים". זאת, בין היתר מאחר שקיים סיכוי בינוני להישנות עבירות דומות בעתיד ואל מול מסקנותיה השונות של חוות דעת מטעם ההגנה. בד בבד, הובהר כי לא ניתן בשלב זה להורות על מעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני בשל

זהות המפקחים והמיקום שהוצעו, אך יחד עם זאת צוין כי העורר יוכל לפנות בבקשה לעיון חוזר אם יוצע פיקוח אנושי הולם וכתובת מתאימה למעצר בפיקוח אלקטרוני.

4. על אף נתונים אלו, התלבטותי נבעה מכך שהעורר נעדר עבר פלילי עד לאירוע מושא כתב האישום. בנוסף, העורר שירת כלוחם בשירות מילואים ממושך במהלך מלחמת "חרבות ברזל" ונטען כי קיימת זיקה בין חוויות קשות ובלתי מעובדות שחווה בשירות המילואים לבין העבירות המיוחסות לו. ראוי לציין, כי כמה ממפקדיו של העורר בשירות המילואים התייצבו לסירוגין בדיוני מעצרו וכך גם תמכו בעורר בדיון בערר לפניי. כמו כן, הוצע כי העורר ישהה בחלופת מעצר במסגרת סגורה בשם "ביתא אינגידא".

5. אף על פי כן, לאחר ששקלתי את טענות הצדדים - עמדת שירות המבחן, בשני התסקירים בעניינו של העורר, היא המטה את הכף לדחיית הערר. יש לקוות כי בחלוף הזמן, ככל שיידרש, יימצא מיקום חלופי אשר יאפשר מעצר בפיקוח אלקטרוני. בנוסף, איני רואה מדוע ההליך הפלילי נגד העורר לא יסתיים תוך זמן קצר באופן שייתר את המשך הדיונים ביחס למעצרו ותנאיו.

6. הערר נדחה אפוא.

ניתנה היום, כ"ג בתמוז התשפ"ד (29.7.2024).

שׁוֹפֵט